

K Ö B Á N Y A I REFORMÁTUS EGYHÁZI ÉLET

A BUDAPEST-KÖBÁNYAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG TUDÓSÍTÓJA

REFORMÁCIÓ 500

„Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránc orcádat, hogy megszabaduljunk!” (Zsolt 80, 4)

Isten különös kegyelméből a 2017. esztendő többszörösen kiemelkedő esztendő a magyar református egyház életében. Egyrészt a reformáció elindulásának 500. évfordulóját ünnepeljük idén, másrészt a Kárpát-medence reformátussága saját hitvalló közössége megalakulásának 450. évfordulóját. Az 1567-es Debreceni Zsinaton ugyanis elfogadták a II. Helvét Hitvallást, melynek köszönhetően megerősödött a lutheri irányzat mellett a kálvini, és ekkor szervezték meg Tiszántúlon az első református egyházkerületet. Harmadrészt idén ünnepeljük az első magyarországi presbitérium megalakulásának 400. évfordulóját is: Pápán 1617-ben jött létre az első presbitérium.

Az egyházmegújító reformátor atyák (méltó) utódaiként Isten Igéjére figyelünk, keresvén a megújulás útját a mi időnkben.

A zsolttáros imádságában megrendítő módon szólal meg a vágyakozás a reformáció után: „Istenünk, újíts meg bennünket!” (Károli fordításban: „állíts helyre minket!”) Ezzel mindjárt választ is kapunk arra a kérdésre, hogy tulajdonképpen mi a reformáció lényege? A megújítás, a helyreállítás.

Minden reformáció ezzel a vágyakozással, kívánsággal kezdődik. Ez viszont attól függ, hogyan látja magát a Krisztus egyháza, illetve gyülekezete. Vannak olyan közösségek, amelyek úgy érzik, hogy náluk minden tökéletesen rendben van, semmiféle változásra nincs szükség. Ilyen volt a Jelenések könyvében szereplő laodiceai gyülekezet, amely úgy gondolta, hogy „gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire” (Jel 3,17).

De az egyéni hívő életben is előfordul ez az önmagával betelt gögös lelkület.

Vannak, akik egyszer megtértek, s ezzel mindent elintézettnek vélnék. Azóta nem csinálnak mást, mint pihennek babérjaikon. Reformáció tehát mindig a megújulás vágyából születik, ez pedig mindig ott ébred fel, ahol Isten népe rádöbben elesett és megromlott állapotára. Ráeszmél arra a különbségre, amely a kellő és a való között van. Gyülekezetünk állapotát nem másik gyülekezetekhez kell mérnünk, hanem a bibliai kívánalmakhoz. Ugyanígy egyéni életünket is nem egy másik keresztyén emberhez (esetleg éppen visszasett hívőhöz) kell mérnünk, hanem ahhoz az igényhez, amelyet az Úr támaszt az Ő követőivel szemben. A törpék között a gyermek is óriás. Viszont azokat, akik újjászülettek Isten Igéje és Szentlelke által, nem a lelki törpék, hanem a szentek közösségébe hívta el az Úr.

Mindezt nem képes meglátni és megérteni a keresztyén ember önmagában és önmagától. Ehhez mennyei világosságra van szüksége. Ezért könyörög a zsolttáríró: „ragyogtasd ránc orcádat!” Semmire sincs Isten népének olyan nagy szüksége, mint a Szentlélek világosságára. Nélküle nemcsak azt nem tudjuk, hogy kicsoda Isten, hanem önmagunkkal sem vagyunk tisztában.

Ha a Lélek világosságába kerül az ember, akkor tovább kell mennie a „diagnózisnál”, vagyis bűneinek és gyengeségeinek megállapításánál. Szentlélek a bűntudattól a bűnbánatig kíván elvezetni minket. Igazi megújulás csak ott történik meg, ahol előbb a bűnbánat könnyeiben megtisztulnak a szívek. Helyreáll az Istennel való közösségünk, és aztán Ő a helyünkre is állít minket. Ezalatt azt értem, hogy megmutatja nekünk, hol a helyünk, mit kell csinálnunk, milyen változásokat kell végrehajtanunk a külső dolgainkban is. A megújulásnak ezt a részét szoktuk **reformációnak** nevezni, míg az előbbit, az Istennel való közösség megújulását nevezzük **ébredésnek**. Az igazi reformációban mind a kettő benne van. Jézus ezt az új bor és az új tömlő hasonlatában szemléltette. Ha az egyház csak a külső kereteiben, szervezetében újul meg, akkor lényegében véve nem történik igazi megújulás. De ha csak lelkileg újul meg, vagyis csak ébredés történik, az sem jelent teljes helyreállítást, mert szétszakítja a külső kereteket, mint az új bor a régi tömlőket. Azért volt a XVI. századi reformáció igazi és nagy reformáció, mert ébredés is, és külső megújulás is volt.

Az igazi reformáció azonban nemcsak belső és külső vallási megújulást jelent, hanem **erkölcsit** is. Ezt így mondja a zsolttáros: „Újíts meg minket ... hogy megszabaduljunk!” Tulajdonképpen ez a megújulás végső célja: megszabadulni az ördög és a bűn hatalma alól és szolgálni az élő Istennek. A XVI. századi reformációt is úgy tartjuk számon, hogy az nemcsak vallási, hanem erkölcsi megújulást is jelentett az egész magyar népnek. Nélküle nem bírtuk volna ki a török hódoltságot. Most újra nagyon ránc férne egy ilyen mélyreható erkölcsi megújulás. Ilyen átfogó és mélyreható megújulást csak Isten adhat nekünk az Ő kegyelméből.

Csak azt kell megértenünk még, hogy **minden reformáció rajtunk és velünk kezdődik**. Ha készek vagyunk azt mondani: **Uram, kezd el rajtam!** Sz-S.G.

A TARTALOMBÓL:

ÖRÖK REFORMÁCIÓ 2. oldal

A PRESBITERVÁLASZTÁSRÓL . 3. oldal

AMI VOLT4-5. oldal

BIZONYÁGTÉTEL 6. oldal

ŐSZI ALKALMAK 7. oldal

ÁLLANDÓ ALKALMAINK 8. oldal

Örök reformáció

A XVI. századnak azt a nagy szellemi mozgalmát, amit röviden a „reformáció” szóval szoktunk jelölni, helytelenül nevezik hitújításnak, mert hiszen nem új hitet hirdettek meg a reformátorok, hanem a régit, az eredetit, az evangéliumot akarták megtisztítani és újból hozzáférhetővé tenni mindenki számára. Maga a szó is: reformáció, éppen ezt jelenti: visszaalakítás, valaminek, ami eltorzult, de-formálódott, az eredetire való visszaformálása, re-formálása. És ilyen értelemben tulajdonképpen a reformáció nem is 1517. október 31-én kezdődött, és Luther, Kálvin, Zwingli tevékenységével nem is fejeződött be. A reformáció az egyházban állandó folyamat. Ahogyan éppen a nagy reformátorok meg is fogalmazták: „*Ecclesia semper reformari debet*” (= Az egyházat mindig reformálni kell). Mert mindig van benne reformálni való, tisztogatni, javítani való. Mindig van valami olyan probléma, amit újból meg kell vizsgálni, újra kell fogalmazni, újra az Ige mértéke alá kell állítani, amiben az egyház újbóli reformációra szorul.

E jeles évforduló kapcsán tehát két irányba kell tekintenünk: miközben emlékezünk a régiekre, aközben előre is tekintünk; a régiekből tanulságot veszünk és a tanulságok alapján azt fürkesszük, hogy ma, innen előre tekintve miféle reformáció esedékes.

Az örök reformáció gondolata nem emberi gondolat. Isten gondolt örök reformációt, megújulást. A tegnappal nem zárult le az Ő gondolata. Isten igénye, hogy legyen új: „*Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett*”.

A XVI. században valamit elvégeztek az akkor élők. Annak a lendületével, bátorságával, abba az irányba, amit akkor mutattak, ma előre kell haladnunk újabb reformáció felé.

Hátra is, de előre is tekintünk tehát, amikor kimondjuk ezt a szót: reformáció. Tanulmányoznunk kell a reformatori örökséget, de azzal a megfontolással, hogy nem csupán recitáljuk, ismételtetjük a „szent” szövegeket, hanem igyekszünk azokat a ma embere számára érthető tanításokban közkinccsé tenni. A számítógépen felnövekvő gyermekeink matematikus agya számára nem könnyű megmagyarázni a „kegyelemből hit által” való üdvösség alapvető reformatori tételét. Annak idején a Bibliát kellett lefordítani a nép nyelvére, ma a Biblia igazságait kell lefordítani a Biblia tanításaitól (és a „kánaáni nyelvtől”) elidegenedett modern ember nyelvére.

Ugyanakkor tovább kell haladnunk azon az úton, amelyen a reformátorok – főként Kálvin János – olyan következetesen és bátran jártak. Az újkor küszöbén addig teljesen ismeretlen problémák jelentkeztek Európa életében. A reformátorok fölismerték koruk égetően aktuális kérdéseit és az újonnan fölragyogott bibliai igazságok fényében prófétai bátorsággal hirdették meg a megoldásokat.

A mi világunkat is az jellemzi, hogy vadonatúj problémák és feszültségek támadtak. Akkor vagyunk a reformátor atyák hűséges gyermekei, ha mi is bátran szemébe nézünk annak, ami ebben a mostani világunkban történik. Ilyen tipikusan új probléma például az energiatékozlás, a föld energiatartalékainak kimerítése, a környezetszennyezés, a világkatasztrófával fenyegető fegyverkezés, a migráció, a legújabb kori népvándorlás stb. Sőt, nem elég, ha ezeknek „szemébe nézünk”, egyértelműen állást kell foglalnunk a robbanásig fokozódó feszültségek ügyében. Az előre tekintő „örök reformációban” az is benne foglaltatik, hogy a csak egyházi gondolkodás szűkösségéből ki kell lépni az egyetemes gondolkodás tágasságába, és a Szentírás alapján, a keresztyén értékrend mentén kézzelfogható válaszokat kell adnunk korunk égető problémáira. Sz-S.G.

KÖNYÖRÖGJÜNK!

Szerető mennyei Atyánk a Jézus Krisztus által! Imádkozunk egyházadért, amely ebben a világban mindig kegyelemre szoruló bűnösök közössége marad. Újíts meg minket, és óvj meg a büszkeség és az önhittség kísértésétől, nehogy elfeledjük: csak Krisztusban lehet minden reményünk. Könyörgünk, hogy gyülekezetünket mindig a Rólad tanúszkodó szeretet, a testvéri egyetértés és a tisztán hirdetett Ige jellemezze. Kegyelmedbe ajánljuk a szolgálattevőket. Adj bölcsességet elöljáróinknak, hogy mindig az Előtted való számadás felelősségével töltsék be hivatásukat.

Imádkozunk hazánkért. Te látod országunk örömeit és nehézségeit. Te látod a bővelkedőket és a szűkölködőket, látod a becsületeseket és az ügyeskedőket, látod a békesség munkálóit és rombolóit is. Urunk, add, hogy Rád bízunk az ítélet feladatát, és ne mi akarjunk pálcát törni mások felett. Kérünk, Te adj megtérést népünknek.

Imádkozunk a világért, a világ békéjéért. Adj, kérünk, együtt érző szívet, hogy meginduljunk a bajbajutottakon, és tudjuk őket imádságainkban hordozni.

Imádkozunk azokért az elesettekért, akik itt vannak körülöttünk egy karnyújtásnyira. Te légy a szomorkodók vigasztalása, a betegek gyógyítója, az elesettek támasza, a gyászolók reménye, özvegyek és árvák oltalmazója. Emlékeztess őket ma is, hogy Krisztus velünk van minden napon a világ végezetéig. Indíts minket hozzájuk, hogy lehetőségeink szerint tevékenyen szolgáljunk feléjük, felmutatva a Te jóságodat.

Imádkozunk a családokért. A Tőled való szeretet és békesség töltsse be a családi hajlékokat. Erősítsd meg a házastársak hűségét, és újítsd meg szeretetüket. Légy az egyedül maradt szülőkkel is. Óvd meg a fiatalokat, hogy el ne vesszenek az élet sűrűjében, hanem rátaláljanak Megváltójukra.

Kérünk, hallgasd meg könyörgésünket, nem a mi érdemeinkért, hiszen nekünk nincsenek érdemeink Teelőttd, hanem Szent Fiadért, Jézus Krisztusért. Kérünk, vezess minket Szentlelked által a hitben, hogy egykor majd megérkezhessünk Hozzád, örök országodba. Ámen.

A presbiterválasztásról

Ebben a cikkben a Gyülekezetünk egészét érintő eseményről szeretnék tájékoztatást adni. Ez pedig a presbiterválasztás, ami az ősz folyamán lesz esedékes.

2017 őszén a Magyarországi Református Egyház minden gyülekezetében a presbitériumok tisztújítására kerül sor, mivel a 2012. január 1-től tisztségben lévő presbiterek 6 éves mandátuma az év végén lejár. Minden gyülekezetben a presbiterválasztást úgy kell lebonyolítani, hogy az újonnan megválasztott testület 2018. január 1-jén zavartalanul megkezdhesse működését.

Mielőtt a presbiterválasztás általános szabályait és időpontjait ismertetném, szeretném tisztelettel megköszönni azoknak a presbitereknek, gondnokoknak, főkurátoroknak a munkáját, akik az elmúlt 6 esztendőben a presbiteri tisztséggel járó feladatokat ellátták. Köszönöm a szolgálatukat, fáradozásukat, türelmüket, hűségüket és arra kérem a mindenható Istent, hogy áldja meg az Ő életüket továbbra is gazdagon, és adjon jó egészséget mindnyájuknak, szeretteikkel egyetemben. Legyenek továbbra is a gyülekezetünk oszlopos tagjai. Segítségre, tanácsokra, munkájukra, szolgálataikra ezután is számíthatunk!

Sok minden történt az elmúlt hat esztendőben. 2012. január 1-ével 24 presbiter és 6 pópresbiter, kezdte meg a 6 évig tartó mandátumát. Hat esztendő hosszú idő nem csupán egy ember, de egy gyülekezet életében is. Két presbitert (Földvári Mariannt és Stift Jánosné) ez idő alatt hazahívott a mindenség Ura. Emlékük legyen áldott!

Egy presbiter kizárta magát, mivel több egymást követő presbitergyűlésen nem vett részt és az istentiszteleti alkalmakat sem látogatta, valamint nem úrvacsorázott. Négy presbiter visszaadta mandátumát. Így mára 19 + 4 pópresbitere van a gyülekezetnek.

2016. november 7-én tartott Presbiteri gyűlésünkön 1. napirendi pontként javasoltam a főkurátorral egyetértve a Presbitérium létszámának a csökkentését 16+4 póttagra, a gyülekezet létszámára való tekintettel. A Presbitérium létszámának a csökkentését a Presbitérium két tartózkodással elfogadta, és az Egyházmegyei Közgyűlés jóváhagyta. Így a következő ciklusban a Kőbányai Eklézsiának 16 presbitert és 4 póttagot kell választania. Ebbe a létszámba beleértendő a gondnok is.

Most térjünk át az előttünk álló feladatokra.

A Presbitérium az Egyházközség vezető testülete, lelki és anyagi életének irányítója, ezért nagyon fontos, hogy felelősen készüljünk erre a választásra. Az újonnan megalakuló Presbitériumnak meghatározó szerepe lesz abban, hogy hogyan fejlődik, működik a gyülekezet a következő hat évben. Ezért nem kicsi a felelősségünk.

Annak sem kicsi a felelőssége, aki jelöl valakit a presbiteri tisztségre, és annak sem, akit jelölnek. Jó, ha tudjuk, hogy a **presbiterség nem érdem, nem kitüntetés, hanem szolgálat,** amint Jézus mondta: „*aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok*” (Mk 10, 43). Szolgálat, mivel elsősorban Isten és a gyülekezet iránti hűségünket veszi igénybe. Megköveteli, hogy az istentiszteletekre szorgalmasan eljárjunk, rendszeresen éljünk az úrvacsorával, **hűséges sáfárként** felelősen kezeljük az Egyházközség vagyonát, és azt tőlünk telhetően gyarapítsuk.

Felelős a presbiter azért is, hogy a gyülekezetben a hitélet zavartalanul folyjék, és az Egyházközség tagjai növekedni tudjanak hitükben. A maga elképzeléséről, akaratáról olykor le tudjon mondani, sértődés nélkül, ha a gyülekezet érdeke azt kívánja meg. Sőt mindemellett az idejét, energiáját, olykor kétkezi munkáját, de a türelmét, a másokra való odafigyelését is, Istennek és a gyülekezetnek ajánlja fel.

Nincsenek általános szabályok arra nézve, hogy kinek mi a feladata egy Presbitériumban, mindenkinek magának kell felismernie, hogy ő maga mivel tudja szolgálni Isten dicsőségét és a gyülekezet előrehaladását.

A **legtökéletesebb mérce**, mint mindenben, ebben is a **Szentírás** (Tit 1, 5-9; 1Tim 3,1-7; 1Pét 5,1-3). Olvassuk el az Igét, és az alapján jelöljünk vagy fogadjuk el a jelölést.

Ne felejtjük el azt sem, hogy miközben mi jelölünk és választunk, aközben az Úr Isten is választ. Mi azok alapján jelölünk és választunk, hogy valakit milyennek ismertünk meg a múltban, és milyennek látjuk őt ma. De az Úr azt is látja, hogy milyenné formál bennünket a jövőben. Legyen ez intés is, de egyben biztatás is a döntéseinkben.

Fontos tudni, hogy az jelölhető presbiteri tisztségre, aki a gyülekezet 2017. évi **Választói Névjegyzékében** szerepel. Ki jelölhet bárkit is a presbitériumba? Az, aki szerepel a Választói Névjegyzékben. Tehát a jelöltnek is, és a jelölőnek is, gyülekezeti tagnak kell lennie.

Hol lehet jelölni? A **Választási Bizottság** bármely tagjánál. Ugyanis 3-5 tagú Választási Bizottságot fogunk felállítani, olyan gyülekezeti tagokból, akik nem vállalnak presbiteri tisztséget. A Választási Bizottságnak hivatalból tagja a lelkipásztor.

Néhány fontos időpont a presbiterválasztás menetrendjéről:

- a **szepember 7-i** presbitergyűlésen megválasztjuk a Választási Bizottság tagjait és kijelöli a presbitérium a Választási Közgyűlés időpontját.
- **szepember 10.** A Választási Bizottságot bemutatjuk a gyülekezetben és fogadalmat tesznek, valamint ismertetjük a jelölés módját és a választás menetét.
- **október 5.** Jelölés időpontjának a lezárása (eddig lehet tehát jelölni).
- **október 22.** a jelöltek névsorának közzététele és a Választói Közgyűlés napjának első hirdetése a szószékről.

- **október 29.** a jelöltek bemutatása, ill. bemutatkozása és a Választói Közgyűlés idejének másodszori hirdetése.

- **november 5.** a választói Egyházközségi Közgyűlés tervezett napja

- **november 20.** a választás jogerőssé válik, amennyiben nem nyújtottak be panaszt a választások ellen.

Nagy feladatok várnak az új Presbitériumra és igen jó lenne együtt gondolkodni, együtt dönteni, együtt egy irányba haladni. A feladatok közül csupán a két legnagyobbat említem: a templomtető cseréje, illetve az orgona felújítása. Mindkettő hatalmas munka, ami reánk vár, és amihez kell az együttgondolkodás.

Mindenkit szeretettel kérek és intek, hogy éljünk a választás adta lehetőségünkkel, és aktívan, építő módon vegyünk részt mindnyájan a gyülekezet életében. Sz-S.A.

„*Viseljétek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett*” (ApCsel 20, 28)

„*Azért hagyta el Krétán, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket, és presbitereket állíts szolgálatba városunkért, ahogyan meg-hagytam neked: ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei hívők, nem vádolhatók kicsapongással, és nem engedetlenek. A püspök ugyanis, mint Isten sáfára, legyen feddhetetlen, nem önkényeskedő, nem indulatos, nem részeges, nem kötekedő és nem haszonleső, hanem vendégszerető, a jóra hajlandó, józan, igazságos, kegyes, önmegtartóztató, aki ragaszkodik a tanítással megegyező igaz beszédhez*” (Tit 1, 5-9)

AMI VOLT...

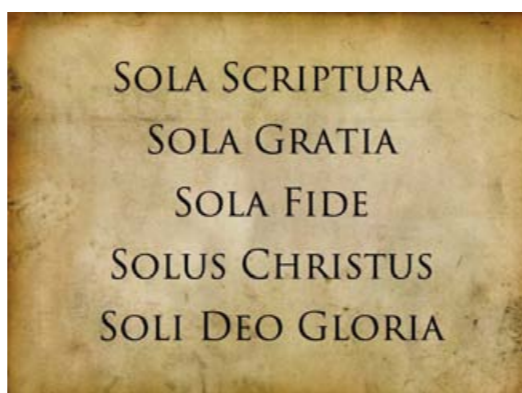
Anyák napján ének- és virágcsokorral köszöntötték a gyermekek édesanyjukat, nagymamájukat.

Június 11-én tartottuk a Tanévzáró istentiszteletünket. A képen a 4. osztályosok egy csoportja.

A balatonföldvári nyári bibliai táborunk heti témája mi más is lehetett volna, mint a Reformáció. Minden nap egy-egy bibliai történet által érthettük meg, mit jelent a mi életünkre nézve az 5 reformátori alaptétel: Egyedül a Szentírás, Egyedül kegyelemből, Egyedül hit által, Egyedül Krisztus és Egyedül Istené a dicsőség. Valóban Ővé a dicsőség a gyönyörűségéért!

Egyházmegyei Kórustalálkozónak adott otthont templomunk 2017. május 14-én. A Bp-Északi Református Egyházmegye kilenc énekara mutatkozott be, majd együtt énekelt az Összkarban (bal oldali képen). A jobb oldali képen gyülekezetünk énekkarát Petkes-Varga Zsófia vezényli.

Május 22-én, a Református Egység Napján Csejdről (Marosvásárhely mellől) érkezett erdélyi fiatalok zenéltek istentiszteletünkön.

Négy felnőtt keresztkedett meg, ill. tett vallást Szentháromság Istenbe vetett hitéről május 22-én (balról jobbra): Tóth Enikő, Schleiermann Katalin, Szalma Viola és Pinke Roland János.

Ifjaink konfirmációjára május 28-án került sor (balról jobbra, lentől felfelé): Oláh Rita, Fábíán Alexandra, Varga Evelin, Golubovszka Eszter, Huszár Natália, Vörös Franciska, Cengheri Beatrix, Vértesi Angéla, Demeter Attila, Németh Réka, Hajgató Brigitta, Erdei Csillag és Vörös Bálint.

Húsvét hétfőn Tóth Béláné Szűcs Margit (88 évesen), pünkösd keddjén pedig Tóth Béla lelkipásztor testvérünk (földi életének 92., házasságuknak 68. évében) tért haza Teremtő Urához. Nagytiszteletű úr négy évtizeden át volt gyülekezetünk hűséges pásztor, odaadó lelkigondozója a Pongrácz telepen. 2015-ben, lelkipásztori szolgálatának 65. évében vasdipломát kapott. Június 15-én kísértük őket utolsó földi útjukra az Újköztemetőben.

Genfben a Szent Péter templom előtt

Kálvin széke

a svájci Alpok

a Reformáció Emlékműve előtt Genfben

„Vezess Jézusunk, s Véled indulunk” – énekeltük a jól ismert dicséretet, amikor augusztus 19-én hajnalban kigördült autóbuszunk az Ihász utcából. **Kálvin János nyomában** indultunk gyülekezeti kirándulásra. A Reformáció 500. évfordulóját talán nem is lehetne méltóbb módon megünnepelni, mint azoknak a városoknak, helyeknek felkeresésével, ahol egykor reformátoraink munkálkodtak. Az első nap **Nürnbergig** utaztunk; az óváros megtekintése után **wilhelmsdorfi** szállásunkra tértünk. Másnap a mesés **Rothenburg ob der Tauber** volt első úticélunk, majd **Heidelberg** következett, ahol 1563-ban Ursinus Zakariás és Olevianus Gáspár megírták a Heidelbergi Kátét. A harmadik nap **Basellal**, az Institutio otthonával ismerkedtünk. Előbb egy külvárosi református templomban énekeltünk, imádkoztunk, majd a Baseli Münster és más nevezetességek következtek. A következő napot **Genfben** töltöttük városnézéssel és egy délutáni sétahajózással. Aug. 23-án a Genfi-tó partján utaztunk, először **Evianban** néztünk körül, majd **Chillon vára** és **Zürich** következett. Másnap Liechtenstein fővárosában, **Vaduzban** álltunk meg. Utolsó esti szállásunk az 1560 m magasan lévő **Axamer Lizumban** volt. Ritka pillanatait az ember életének azok, amikor az öröm, a szépség és a boldogság annyira koncentrációdik, hogy nem nehéz hálásnak lenni. Ilyen pillanatokot élhettünk át Isten kegyelméből utunk során. Végül **Enns** városát érintve lelkileg meggazdagodva, békében, egészségben érkeztünk haza. SDG!

BIZONYSÁGTÉTEL

BIBLIAOLVASÁSOM

„Boldog az az ember, ki dicsér Tégedet,
és kóstolgatja mindennap szent beszédedet” (229. dicséret)

Mindenekelőtt bizonyoságot tehetek arról, hogy számomra a bibliaolvasás döntő jelentőségű a napi munkára nézve. Éppen ezért nagyon fontos, hogy a Bibliámat reggel olvassam. Persze nem jelenti ez azt, hogy csak reggel, hanem hogy reggel feltétlenül.

Megvallom, sokszor győzött rajtam a lustaság a múltban. Fáradtan és későn feküdtem le este, ezért reggel nehéz volt felkelnem. Alkudoztam az énemmél és ennek az alkudozásnak igen sokszor az lett az eredménye, hogy a reggeli csendes óráim elmaradt vagy megrövidült.

Néha meg a munka ördöge ejtett meg. Már a hajnali órában élem hozta a sátán azt a sok tennivalót, ami rám vár, ezért siettem, hogy minél hamarabb munkához lássak. Mondanom sem kell, mennyire megéreztem bibliaolvasásom elmaradását...

De azt is megtapasztaltam, hogy nem elég azt keresztülvinnem, hogy reggel olvassam a Bibliát, hanem gondot kell fordítanom arra, *hogyan* olvassam. Kérnem kellett sokszor Istent, hogy az Írás tekintélyét tegye csorbíthatatlanná előttem, és még a gondolatát is vegye el tőlem minden olyan *kritikának*, amiről valamikor a Teológián tanultam, amit sem akkor, sem azóta nem becülök semmire. S kérem kellett sokszor Istent, hogy űzze el azokat a *kísértő gondolatokat* is belőlem, amelyeket az én bűnös énem támaszt bennem (*minek olvasod újra, úgyis tudod, miről szól az a történet*).

Mint ahogy a hit nélküli imádkozás üres és erőtlenséggel, úgy a hit nélküli bibliaolvasás is értéktelen.

Sokszor kellett vigyáznom arra, hogy ne azért olvassam csak a Bibliámat, hogy miként használhassam azt fel szolgálatom közben, hogy mit mondhatnék én arról másoknak, hanem azért, hogy én nyerjek belőle lelki táplálékot, hogy nekem szóljon Isten személyesen. Szeretek ilyenkor csak a magam számára *enni*.

Amiképpen a gyermeküket szoptató édesanyák nem csak a maguk számára esznek, hanem a gyermekük számára is. Gyermeküket azonban csak úgy tudják táplálni, ha előbb az az étel őket magukat táplálta. Nekem is sok lelki gyermeket adott Isten, akiket táplálnom kell tejnek italával. Éppen ezért előbb nekem kell egyre többet ennem, hogy a bennem életté és erővé, tejjé és vérré vált Igével táplálhassam azokat, akik rajtam keresztül várják a mennyei kenyeret.

Akkor a legáldásosabb a bibliaolvasásom, ha olvasás közben valóságos párbeszéd fejlődik ki köztem és Isten között. Ő megszólít Igéje és Szentlelke által, s nekem felelnem kell, majd én kérdezek Tőle valamit és Ő kegyelmesen felel. Sokszor nagyon nehéz felelnem. Jobb szeretnék csak hallgatni. De Ő újra és újra megszólít és kérdez.

Azt is tapasztaltam, hogy nem szeretek száraz kenyeret enni. A két-három napos zsömlénél jobban ízlik a friss. Minden reggel friss kenyeret enni az Igéből! Ő, milyen jóízű ilyenkor az Ige és milyen örömteli a lelki táplálkozás! Sz-S.G.

Hódolat a gondviselő Isten előtt

Hála legyen
mindenért, amit adtál,
mindenért, amit megakadályoztál,
mindenért, amit elvettél,
mindenért, amit megengedtél,
mindenért, amit megelőztél,
mindenért, amit megbocsátottál,
mindenért, amit nekem készítettél,
a halálért, melyet nekem választottál,
a helyért, melyet nekem a
mennyben készítettél,
hála legyen, hogy a Te örök
szeretetedre rendeltél.

Luther Márton: Dal a Bibliáról

Hol nincs a polcon Biblia,
Üres, kietlen ott a ház,
Könnyen bejut a Sátán oda
S az Úr Jézus ott nem tanyáz.

Azért hát, ember, bárki légy,
Egy-két filléred csak kerül,
Egy Bibliát sietve végy
Az ördög ellen fegyverül.

Nyisd föl azt minden reggelen,
Csüggj hittel mindegyik szaván,
Merülj bele figyelmesen,
Olvasd, kutasd nap-éjszakán.

E könyv erőt ad és vigaszt,
S ne bánd ha int, ha néha bánt,
Pajzs gyanánt használjad azt
Örömben, búban egyaránt.

Szeresd e könyvet, s úgy tekintsd,
Mint földi élted támaszát,
Amely, ha sírodig elkísért,
Számodra nyit egy új, jobb hazát.
(Fordította: Vargha Gyuláné)

2017. június 22-én Posztumuszt KŐBÁNYA DÍSZPOLGÁRA címmel tüntették ki a kőbányai református gyülekezet megszervezőjét, első kurátorát, **Dr. Beretzky Endre** körorvost. A kitüntetést Szilágyi-Sándor András lelkipásztor vette át.

ŐSZI ALKALMAINK

- szeptember 3-án a **Tanévkezdő istentisztelet**en együtt kérjük Isten gazdag áldását az új tanévre, tanulókra és pedagógusokra, a hittan-oktatásra és az egyházi iskoláinkra.
- szeptember 9-én (szombaton) **gyülekezeti kirándulásra** indulunk Zemplénbe: Szerencs – Legyesbénye – Tállya útvonalon.
- újraindul a nyári szünet után a **Baba-Mama kör**. Szeptember 12-től minden kedden délelőtt 10 órakor várjuk a kisgyermekes édesanyákat a Kisterembe.
- szeptember 16-án (szombaton) indul a **konfirmációi előkészítő** azoknak az ifjaknak, akik 2018-ban betöltik (vagy már betöltötték) a 14. életévüket. Az előkészítő foglalkozásokat szombatonként 14 órától tartjuk a Kisteremben.
- Ifjúsági órára hívogatjuk a 18 év fölötti fiataljainkat. A „**nagy ifit**” minden vasárnap az esti istentisztelet után tartjuk a Kisteremben.
- Október 1-től kezdődően minden vasárnap 17 órai kezdettel **Orgona-vesperas** (esti istentisztelet a szokottnál több orgonamuzsikával) lesz a templomban.
- Felvételt hirdet gyülekezetünk énekkara! A **Sztárai Mihály Vegyeskar** szeretettel várja a szívesen éneklő testvéreket férfi és női szólamokba egyaránt. Az énekkari próbákat a vasárnap délelőtti istentisztelet után tartjuk.
- október 13-án (pénteken) 19 órai kezdettel tartjuk a **VI. Jótékonyági Szüreti Batyus Bálunkat** a Nagyteremben. Az est vendége: Berecz András mesemondó, előadóművész. Lesz zene, tánc és tombola (1000.-Ft/db). Az est bevételét a templom téli fűtésére fordítjuk.
- **október 22-én (vasárnap) 15 órakor** kezdődik az az ünnepi istentisztelet, melynek keretében leleplezzük a templomkertben a Reformáció 500. évfordulójára felállított **Reformáció Emlékművet**. Igét hirdet: Szloboda József esperes, orgonán játszik: Varnus Xavér.
- **október 29 – 30 – 31. Kálvin Napok**
- október 29-én (vasárnap) 10 órakor úrvacsorás istentisztelet. A presbiter-jelöltek bemutatása, ill. bemutatkozása, valamint a Választói Közgyűlés idejének másodszori hirdetése a szószékről.
- október 29-én 17 órakor Orgona-vesperas.
- október 30-án (hétfőn) 17 órától A kálvini reformáció hatása címmel Dr. Horváth Erzsébet egyháztörténész, tanszékvezető egyetemi tanár tart előadást a Nagyteremben.
- október 31-én - a **Reformáció emléknapiján** - 17 órától ünnepi istentisztelet a templomban, megemlékezés és koszorúzás a Gályarabok emléktáblájánál.
- november 1-én (kedden) 17 órától **Gyászolók istentisztelete** a templomban.
- **november 5-én (vasárnap) a 10 órakor kezdődő istentiszteleten Presbiter-választói Egyházközségi Közgyűlés!**
- november 26-án - Advent 1. vasárnapján - 15 órakor kezdődik az **Adventi Szeretevendégség** a Nagyteremben.

TÁJÉKOZTATÓ

Tájékoztatjuk kedves Testvéreinket, hogy gyülekezetünkben **az egyházfenntartói járulék (ajánlott) összege 2017. évben is 6.000.-Ft/fő**. A Presbitérium évek óta nem emelt ezen az általa meghatározott összegben. Az a felnőtt református egyháztag, aki ezt az egy naptári évre szóló hozzájárulást - akár személyesen a Lelkészi Hivatalban, akár postai úton „sárga csekken” - befizeti, annak neve felkerül a Választói Névjegyzékre, azaz szavazati joga van esetleges Egyházközségi Közgyűlésen. Ezenkívül az illető kifejezi azt a szándékát, hogy gyülekezetünkhöz tartozik, és részt vállal annak anyagi terheiből.

„Uram, szeretem a te házádban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét” (Zsoltárok 26, 8)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- ◆ vasárnap fél 9, 10 és 18 (télen 17) órakor istentisztelet
- ◆ vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet
- ◆ vasárnap 19 (télen 18) órakor „nagy-ifi”
- ◆ kedden 18 (télen 17) órakor bibliaóra a Kisteremben
- ◆ szerdán 15 órakor istentisztelet a Szivárvány Idősek Otthona emeleti kápolnájában
- ◆ csütörtökön 18 (télen 17) órakor imaóra a Nagyteremben
- ◆ minden hónap első csütörtökén 18 órakor presbiterek órája
- ◆ minden hónap utolsó vasárnapján 10 órakor úrvacsoraosztás
- ◆ konfirmációi előkészítő szombaton 14 órától
- ◆ ifjúsági óra szombaton 16 órától az Új Názáretben
- ◆ Baba-Mama kör minden kedden 10 órától
- ◆ a Sztárai Mihály Vegyeskar próbái: vasárnap istentisztelet után

*ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKET!*

A lelkeszi hivatal címe: 1105 Budapest, Ihász u. 15.

Telefon: 261-2205

Fogadási idő: hétköznapokon 9 – 13 óra között

weblapunk: www.refkobanya.hu

KŐBÁNYAI REFORMÁTUS ÉLET - 2017. szeptember
A Budapest-Kőbányai Református Egyházközség tudósítója
Megjelenik negyedévente

Felelős szerkesztő: Szilágyi-Sándor Gabriella lelkipásztor
Nyomdai munka: SZELKER Nyomda

E lap előfizetési díja vagy példányonkénti ára: tetszés szerinti adomány.